

Ministru kabinets

Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1520, tālr. 67082800, e-pasts pasts@mk.gov.lv, www.mk.gov.lv

Rīgā

Datums skatāms laika zīmogā
Uz 16.06.2021.

Nr. TA-1490/5268
Nr. 6-8/126

Latvijas Republikas
Tiesībsarga birojam
tiesibsargs@tiesibsargs.lv

Par informācijas sniegšanu

Ministru kabinets ir iepazinies ar Latvijas Republikas Tiesībsarga (turpmāk – tiesībsargs) 2021. gada 16. jūnija vēstuli Nr. 6-8/126 un tai pievienoto 2021. gada 15. jūnija atzinumu (pārbaudes lietā Nr. 2021-07-26K) Nr. 6-6/30 "Par vispārējas izglītības izdevumu iekļaušanu attaisnotajos izdevumos" un sniedz šādu informāciju.

Atzinīgi novērtējam tiesībsarga veikto analīzi attiecībā uz iedzīvotāju ienākuma nodokļa attaisnoto izdevumu regulējošajiem normatīvajiem aktiem.

Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk – likums) 10. panta pirmās daļas 2. punkts nosaka – pirms ienākuma aplikšanas ar nodokli no gada aplikamo ienākumu apjoma tiek atskaitīti maksātāja izdevumi par maksātāja un viņa ģimenes locekļu (...) kvalifikācijas paaugstināšanu, specialitātes iegūšanu, izglītības iegūšanu, tai skaitā interešu izglītības programmu apgūšanu bērniem (...). Minēto izdevumu sastāvu un piemērošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2001. gada 31. jūlija noteikumu Nr. 336 "Noteikumi par attaisnotajiem izdevumiem par izglītību un ārstnieciskajiem pakalpojumiem" (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr. 336) 1.1.1. apakšpunktu fiziskās personas – iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja – attaisnotajos izdevumos ietverami izglītības izdevumi par augstākās izglītības un visu pakāpju profesionālās izglītības iegūšanu, kā arī par specialitātes (profesijas, amata, aroda) iegūšanu valsts akreditētās Latvijas izglītības iestādēs, Eiropas Savienības dalībvalstu un Eiropas Ekonomikas zonas valstu mācību iestādēs vai valsts akreditētās izglītības programmas apgūšanu.

1. Par Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1.1. apakšpunkta redakciju

Attiecībā uz Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1.1. apakšpunkta redakciju vēršam uzmanību uz to, ka, piemērojot gramatiskās tulkošanas metodi, interpretējot un analizējot minēto regulējumu, no konkrētās tiesību normas izriet, ka gramatiski norma ir sadalāma divās daļās, t. i., vispirms ir uzskaitīti izglītības veidi, uz kuriem attiecas regulējums, bet tiesību normas otrajā daļā ir norādītas tās mācību iestādes un programmas, kurās ir jāapgūst iepriekš minētie izglītības veidi, lai izdevumi par šiem izglītības veidiem varētu tikt atzīti par attaisnotajiem izdevumiem. Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1.1. apakšpunktā nav dota norāde uz vispārējo izglītību kā izglītības izdevumiem, par kuriem pienāktos atmaksa.

Norādām, ka, vērtējot Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1. apakšpunkta kopējo tvērumu, tā mērķis ir maksātāja attaisnotajos izdevumos iekļaut tikai tādus maksātāja izdevumus (ņemot vērā noteiktos nosacījumus) par izglītību, kas ir saistīti ar augstākās izglītības, ar profesionālās izglītības, ar specialitātes iegūšanas, ar profesionālās sagatavotības līmeņa paaugstināšanas un ar interešu izglītības programmu apgūšanu.

Tādējādi Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1.1. apakšpunkta tvērums, kas detalizētāk paskaidro likuma 10. panta pirmās daļas 2. punkta vispārīgo regulējumu, neparedz attaisnotajos izdevumos par izglītību ietvert izdevumus par valsts akreditētās izglītības programmās iegūtu pirmsskolas izglītību, pamatizglītību un vidējo izglītību, kas nav profesionālā izglītība.

Tiesībsargs savā atzinumā (2.2. punktā) ir norādījis, ka: "... Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1.1. apakšpunkta redakcija, ..., ir neskaidra un var radīt iedzīvotājiem priekšstatu, ka attaisnotajos izdevumos ir iekļaujami visi izdevumi, kas rodas, apgūstot jebkuru valsts akreditēto izglītības programmu, tai skaitā vispārējās izglītības programmas". Tāpat tiesībsargs atzinuma 2.3. punktā, lai ievērotu labas pārvaldības principu un nodrošinātu pieejamu un saprotamu informāciju iedzīvotājiem, ir aicinājis Ministru kabinetu precizēt Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1.1. apakšpunkta redakciju.

Ņemot vērā tiesībsarga aicinājumu, ir atbalstāma Ministru kabineta noteikumu Nr. 336 1.1.1. apakšpunkta redakcijas gramatiskā precizēšana un informējam, ka minētā redakcija tiks precizēta, veicot kārtējos grozījumus Ministru kabineta noteikumos Nr. 336.

2. Par attaisnoto izdevumu nepiemērošanu pamatizglītības un vispārējās izglītības izdevumiem

Vēlamies norādīt, ka normatīvais regulējums attiecībā uz nodokļu maksātāju attaisnotajiem izdevumiem ir vērtējams un skatāms kopsakarā ar citiem spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, kas regulē izglītības iegūšanas jomu Latvijā.

Satversmes 91.pants nosaka – visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas. Savukārt Satversmes 112. pants paredz, ka ikvienam ir tiesības uz izglītību. Valsts nodrošina iespēju bez maksas iegūt pamatizglītību un vidējo izglītību. Pamatizglītība ir obligāta.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 11. panta pirmo un otro daļu valsts nodrošina visiem bērniem vienādas tiesības un iespējas iegūt izglītību atbilstoši katra spējām, kā arī bērnam ir tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu, pamata un vidējo izglītību, kā arī arodizglītību.

Izglītības likuma 17. pantā noteikta pašvaldību kompetence izglītībā. Minētā panta pirmajā daļā cita starpā norādīts, ka katras pašvaldības pienākums ir nodrošināt bērniem, kuru dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, iespēju iegūt pirmsskolas izglītību un pamatizglītību bērna dzīvesvietai tuvākajā pašvaldības izglītības iestādē, nodrošināt jauniešiem iespēju iegūt vidējo izglītību.

Attiecībā uz pamatizglītības un vidējās izglītības iegūšanu ir secināms, ka iegūt pamatizglītību un vidējo izglītību maksas izglītības iestādē un veikt maksājumus par pamatizglītības un vidējās izglītības iegūšanu ir paša nodokļa maksātāja izvēle neizmantojot valsts garantēto pamatizglītības un vidējās izglītības iegūšanas iespēju, pašam uzņemoties atbildību par izdevumiem tās apmaksai.

Šādās situācijās, ja visiem izglītojamajiem ir radīta iespēja izmantot valsts garantēto bezmaksas pamatizglītības un vidējās izglītības iegūšanas iespēju, bet daļa izglītojamo tomēr dod priekšroku maksas izglītības iespējas izmantošanai, tad šāda izvēle ir brīvprātīga un attiecīgās izglītojamo grupas atrodas atšķirīgās situācijās.

Ņemot vērā minēto, secinām, ka attiecībā uz tiesībām nodokļa maksātājiem piemērot attaisnotos izdevumus par pamatizglītību un vidējo izglītību ir ievērots Satversmes 91. pantā noteiktais vienlīdzības princips.

Vēršam uzmanību uz to, ka valsts var atbalstīt nodokļu maksātājus valsts vai pašvaldības tieša finansējuma veidā vai nodokļu atvieglojumu veidā. Ja mērķis ir nodrošināt un uzlabot bezmaksas izglītības pieejamību visām personām, kas iegūst pirmsskolas izglītību, pamatizglītību un vidējo izglītību, mūsdiā, atbilstošāks risinājums ir īstenot modeli, kas paredz tiešu budžeta finansējumu, šādi nodrošinot plašu un nediskriminējošu nodokļu maksātāju aptveri, nevis nodrošināt atbalstu nodokļu atvieglojumu veidā. Tādējādi, mūsdiā, būtu izmantojami citi atbalsta instrumenti, nevis jāpilnveido vai jāievieš nodokļu atvieglojumi.

Ņemot vērā minēto, pašreiz nav plānots veikt grozījumus nodokļu jomu regulējošajos normatīvajos aktos, paplašinot nodokļa maksātāja attaisnotajos izdevumos ietveramo izdevumu sastāvu par izglītības iegūšanu un papildināt to ar tiesībām nodokļa maksātāja attaisnotajos izdevumos iekļaut jebkurus izdevumus (izņemot izdevumus par ēdināšanu) par pamatizglītības un vispārējās izglītības iegūšanu.

3. Par attaisnoto izdevumu piemērošanu profesionālās izglītības izdevumiem

Attiecībā uz profesionālās izglītības finansēšanu piemērojams Izglītības likuma 59. pantā noteiktais, ka izglītības iestādes finansē to dibinātāji, kā arī Izglītības likuma 29. pantā noteiktais, ka izglītības iestādes dibinātājs nodrošina izglītības iestādes nepārtrauktai darbībai nepieciešamos finanšu un materiālos līdzekļus. Atbilstoši Profesionālās izglītības likuma 31. panta otrajai daļai ministrija un nozaru ministrijas var noteikt valsts finansēto vietu skaitu izglītības iestāžu profesionālās izglītības programmās, tas attiecas arī uz profesionālās izglītības programmu īstenošanu augstākās izglītības iestāžu struktūrvienībās un pašvaldību dibinātās izglītības iestādēs. Valsts izglītības iestādes finansē no valsts budžeta saskaņā ar gadskārtējo valsts budžeta likumu, pašvaldību izglītības iestādes finansē no pašvaldību budžetiem un valsts budžeta mērķdotācijām, kas paredzētas pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas iemaksām, privātās izglītības iestādes finansē to dibinātāji – fiziskas vai juridiskas personas.

Pašlaik pašvaldību un citu dibinātāju profesionālās izglītības iestādes īsteno profesionālās izglītības programmas, kuru īstenošanu nodrošina arī valsts dibinātās izglītības iestādes, līdz ar to pēc būtības personām ir iespēja apgūt attiecīgās programmas arī valsts profesionālajās izglītības iestādēs, kur programmu izmaksas tiek segtas no valsts budžeta.

Jāatzīmē, ka šobrīd ar ievērojamu ES struktūrfondu finansiālu atbalstu ir izveidots optimāls profesionālās izglītības iestāžu tīkls, kur kvalitatīvu profesionālās izglītības piedāvājumu spēj nodrošināt gan Profesionālās izglītības kompetences centri, gan citas valsts un pašvaldību dibinātas profesionālās izglītības iestādes, kas nodrošina valsts pasūtījuma izpildi pilnā apmērā.

2020./2021. mācību gada sākumā profesionālo izglītību valstī īstenoja 54 izglītības iestādes, t. sk. 43 profesionālās pamata un vidējās izglītības iestādes (18 profesionālās vidējās izglītības iestādes, 22 profesionālās izglītības kompetences centri, viena arodizglītības iestāde un divas vispārējās izglītības iestādes). Iespēja apgūt profesionālās izglītības programmas tiek piedāvāta arī 10 koledžās (izglītības iestādes, kas īsteno pirmā līmeņa profesionālās augstākās izglītības programmas), kas atrodas Izglītības un zinātnes ministrijas, Veselības ministrijas, Iekšlietu ministrijas, kā arī augstskolu padotībā.

Valsts tiešās pārvaldes iestāžu padotībā darbojas 33 profesionālās izglītības iestādes (Izglītības un zinātnes ministrijas – 21, Kultūras ministrijas – 10, Labklājības ministrijas – viena un Zemkopības ministrijas padotībā – viena izglītības iestāde). Vienlaikus valstī profesionālo izglītību nodrošina arī trīs fizisku personu dibinātas (privātas) profesionālās izglītības iestādes, kā arī piecas pašvaldību dibinātas profesionālās izglītības iestādes. Profesionālās izglītības programmas īsteno arī divas pašvaldības vispārējās izglītības iestādes.

Atbilstoši Izglītības likuma 6. pantam profesionālā izglītība ir viens no valstī noteiktajiem izglītības veidiem, kas sevī ietver praktisku un teorētisku sagatavošanos darbībai noteiktā profesijā, profesionālās kvalifikācijas iegūvi un

profesionālās kompetences pilnveidi¹. Līdz ar to uzskatām, ka pastāv likumiski un objektīvi iemesli uzskatīt, ka tā nav pielīdzināma vispārējās izglītības veidam, tā ir saistīta ar nākamo izglītības līmeni – profesionālu iemaņu, profesijas iegūšanu – un tās iegūšana ir brīvprātīga.

Nemot vērā minēto, jau sākotnēji normatīvo aktu mērķis ir bijis nodalīt profesionālo izglītību no vispārējās izglītības. Tādējādi gadījumos, ja profesionālā izglītība tiek iegūta par maksu, nodokļa maksātājam noteikt tiesības attaisnotajos izdevumos iekļaut izdevumus par profesionālās izglītības iegūšanu.

4. Par attaisnoto izdevumu nepiemērošanu pirmsskolas izglītības izdevumiem

Attiecībā uz pirmsskolas izglītības apguvi informējam, ka Izglītības likuma 17. panta 2.¹ daļā ir noteikts – ja pašvaldība bērnam, kurš sasniedz pusotra gada vecumu un kura dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, nenodrošina vietu pašvaldības izglītības iestādes īstenotā pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatizglītības ieguves uzsākšanai) un bērns apgūst pirmsskolas izglītības programmu privātā izglītības iestādē, tad pašvaldība šim privātam pakalpojuma sniedzējam sedz izmaksas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Izmaksas sedz apmērā, kas atbilst vienam izglītojamajam pirmsskolas izglītības programmā nepieciešamajām vidējām izmaksām attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs. Ja izglītojamais apgūst Publisko iepirkumu likumā noteiktajā kārtībā pašvaldības izraudzītās izglītības iestādes īstenotu pirmsskolas izglītības programmu, izmaksas sedz apmērā, kāds noteikts publiskā iepirkuma rezultātā. Saskaņā ar Izglītības likuma 17. panta 2.² daļu pašvaldība atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai metodikai nosaka vienam izglītojamajam nepieciešamās vidējās izmaksas pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatizglītības ieguves uzsākšanai) attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs. Minētās vidējās izmaksas un to aprēķināšanas kārtību pašvaldība publisko savā tīmekļvietnē. Gan Izglītības likuma 17. panta 2.¹ daļā minētā kārtība, gan 2.² daļā minētā metodika ir ietverta Ministru kabineta 2015. gada 8.decembra noteikumos Nr. 709 "Noteikumi par izmaksu noteikšanas metodiku un kārtību, kādā pašvaldība atbilstoši tās noteiktajām vidējām izmaksām sedz pirmsskolas izglītības programmas izmaksas privātai izglītības iestādei". Saskaņā ar 17. panta 2.⁴ daļu pašvaldība var noteikt nosacījumus lielāka atbalsta apjoma noteikšanai atbilstoši tās budžeta iespējām.

Izglītības likuma 17. panta 2.³ daļa paredz, ka pašvaldība, sedzot pirmsskolas izglītības programmas izmaksas Izglītības likuma 17. panta 2.¹ daļā noteiktajos gadījumos, turpina segt šīs izmaksas privātajai izglītības iestādei, ja izglītojamam rakstveidā piedāvāta vieta pašvaldības izglītības iestādē, kurā viņš ir reģistrēts uzņemšanai, bet šā izglītojamā likumīgais pārstāvis no piedāvātās vietas ir atteicies un izglītojamais turpina apgūt pirmsskolas izglītības programmu privātajā izglītības iestādē.

¹ Izglītības likuma 1. panta 20. punkts.

Izglītības likuma 17. panta trešās daļas 4. punkts paredz, ka pašvaldība uz savstarpēju līgumu pamata piedalās valsts un citu pašvaldību izglītības iestāžu finansēšanā, savukārt 5. punkts paredz, ka pašvaldība uz savstarpēju līgumu pamata var piedalīties privāto izglītības iestāžu finansēšanā. Izglītības likuma 17. panta otrā daļa paredz, ka, lai nodrošinātu iespēju apmeklēt izglītības iestādi pēc brīvas izvēles bērnam, kura dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, bet kurš mācās izglītības iestādē, kas atrodas citas pašvaldības administratīvajā teritorijā, pašvaldībai atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai (skat. Ministru kabineta 2016. gada 28. jūnija noteikums Nr. 418 "Kārtība, kādā veicami pašvaldību savstarpējie norēķini par izglītības iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem") ir pienākums slēgt līgumu par piedalīšanos attiecīgās pašvaldības padotībā esošas izglītības iestādes uzturēšanas izdevumu finansēšanā.

2021. gadā kopumā 31 pašvaldība ir aprēķinājusi atbalsta apmērus bērniem, kuri apmeklē privātās pirmsskolas izglītības iestādes. 2021. gadā pašvaldību vidējais atbalsts bērniem no pusotra gada līdz četrus gadu vecumam ir 256,11 *euro* un bērniem, kam tiek īstenota obligātā sagatavošana pamatizglītības ieguvei, pašvaldības atbalsts ir 174,72 *euro*.

Reizi gadā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija apkopo informāciju no pašvaldībām par bērnu skaitu rindā uz pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādēm. Apkopojot pašvaldību iesniegtos datus, secināms, ka uz 2020. gada 1. oktobri kopumā 45 pašvaldībās rindā uz pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādēm bija pavisam 10 031 bērni.

Jānorāda, ka pašvaldībām nav obligāta prasība nodrošināt līdzfinansējumu bērniem, kuri izmanto bērnu uzraudzības jeb aukles pakalpojumu. Vienlaikus daļa pašvaldību atbilstoši savām budžeta iespējām un nepieciešamībai nodrošina atbalstu aukļu pakalpojumiem. Kopumā 23 pašvaldības atbilstoši savām budžeta iespējām, kā arī ņemot vērā vietējo situāciju pirmsskolas pieejamības jomā, ir noteikušas atbalsta apmēru bērniem, kuri izmanto aukļu pakalpojumus. 2021. gadā vidējais pašvaldību atbalsts ir 166,59 *euro*.

Detalizētāka informācija par pašvaldību atbalsta apmēriem bērniem, kas apmeklē privātās pirmsskolas izglītības iestādes, un bērniem, kuri izmanto bērnu uzraudzības pakalpojumu, un par bērnu skaitu rindā sadalījumā pa pašvaldībām ir pieejama Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas tīmekļvietnē: <https://www.varam.gov.lv/lv/pirmsskolas-izglitibas-iestazu-pieejamiba>.

Ņemot vērā minēto, nākas secināt, ka pašvaldībās pastāv būtiskas problēmas ar pirmsskolas vecuma bērnu nodrošināšanu ar vietām pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādēs. Izglītības likuma 17. panta 2.¹ daļā ir noteikts, ka, ja pašvaldība bērnam, kurš sasniedz pusotra gada vecumu un kura dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, nenodrošina vietu pašvaldības izglītības iestādes īstenotā pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatizglītības ieguves uzsākšanai) un bērns apgūst pirmsskolas izglītības programmu privātā izglītības iestādē, tad pašvaldība šim privātam pakalpojumam sniedzējam sedz izmaksas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Izmaksas sedz apmērā, kas atbilst vienam izglītojamajam pirmsskolas izglītības programmā nepieciešamajām vidējām izmaksām attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs. Izglītības likuma 16. panta otrā daļa nosaka – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija izstrādā metodiku, pēc kuras pašvaldība nosaka vienam izglītojamajam nepieciešamās vidējās izmaksas pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai) pašvaldības izglītības iestādēs, un kārtību, kādā pašvaldība atbilstoši tās noteiktajām vienam izglītojamajam nepieciešamajām vidējām izmaksām attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs sedz pirmsskolas izglītības programmas izmaksas privātajai izglītības iestādei. Lai izpildītu minēto uzdevumu, 2015. gadā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija organizēja darba grupas sanāksmes, kuru rezultātā tika izstrādāti Ministru kabineta 2015. gada 8. decembra noteikumi Nr. 709 "Noteikumi par izmaksu noteikšanas metodiku un kārtību, kādā pašvaldība atbilstoši tās noteiktajām vidējām izmaksām sedz pirmsskolas izglītības programmas izmaksas privātai izglītības iestādei". Šo noteikumu 6. un 7. punktā ir noteiktas tās izdevumu pozīcijas, kuras pašvaldībām ir jāiekļauj atbalsta aprēķinā, un formulas, pēc kurām pašvaldībām ir jāaprēķina atbalsta apmērs, ko pašvaldība maksā par bērniem, kas apmeklē privātās pirmsskolas izglītības iestādes. Norādām, ka minētajā aprēķinu metodikā nav iekļauti pilnīgi visi izdevumi, kas ir saistīti ar pirmsskolas izglītības programmas nodrošināšanu, piemēram, izdevumi par juridiskajiem un grāmatvedības pakalpojumiem. Ņemot vērā, ka pašvaldību pirmsskolas izglītības iestādēm nav pašām savu grāmatvežu un juristu (minētās funkcijas veic pašvaldības grāmatveži un juristi centralizēti), tad šie izdevumi ir mazi (mazāki par 1 euro) un to aprēķināšana ir resursu ietilpīga. 2015. gadā Ministru kabineta noteikumu izstrādes gaitā panāktā vienošanās neparedzēja grāmatvedības un juridisko pakalpojumu izdevumus iekļaut pašvaldības veiktajā aprēķinā. Uzskatām, ka pašvaldībās primāri būtu jā rūpējas arī par jaunu pirmsskolas izglītības iestāžu atvēršanu, lai visiem pašvaldībā dzīvojošajiem bērniem nodrošinātu valsts apmaksātu pirmsskolas izglītības iegūšanu. Savukārt attaisnoto izdevumu piemērošana pirmsskolas izglītības izdevumiem problēmu nerisinātu pēc būtības un, ņemot vērā attaisnoto izdevumu kopsummās ierobežojumu (600 euro gadā vienai personai, no kuriem iedzīvotāju ienākuma nodokļa atmaksas veidā tiek saņemti 120 euro), kā arī bērnu vecāku ienākumu līmeni, – pietiekamā apmērā.

Līdz ar to ir jānorāda, ka minētā problēma tās apjoma, piekritības pašvaldībām, iesaistīto personu (bērnu vecāku) skaita un dažādā sociālā stāvokļa dēļ nebūtu risināma nodokļu jomas kontekstā.

5. Par izglītības finansēšanu un bezmaksas pirmsskolas izglītības pieejamības veicināšanu

Informējam, ka saskaņā ar Izglītības un zinātnes ministrijas sniegto informāciju 2020. gada valsts budžetā (administrē ministrija) mērķdotācijas pašvaldību izglītības iestādēm veidoja 387,2 milj. euro. Profesionālās izglītības programmu īstenošanai valsts budžeta dotācija 2020. gadā veidoja 73,0 milj. euro,

plānotais valsts finansēto izglītojamo gada vidējais skaits – 20 302, attiecīgi viena izglītojamā vidējās izmaksas 3 714 *euro* (normējamās un nenormējamās izmaksas).

Atbilstoši Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas sniegtajai informācijai, lai sniegtu atbalstu pašvaldībām pirmsskolas izglītības pieejamības uzlabošanā, pašvaldībām no 2020. gada ir iespēja saņemt valsts budžeta aizņēmumus jaunu pirmsskolas izglītības iestāžu būvniecībai vai esošo paplašināšanai. 2020. gadā valsts budžeta aizdevumi tika atbalstīti 12 investīciju projektiem, paredzot radīt 1 653 jaunas vietas pirmsskolas izglītības iestādēs 10 Latvijas pašvaldībās. 2021. gadā līdz šim ir atbalstīti aizdevumi septiņiem investīciju projektiem. Piešķirtais aizdevums ļaus radīt 970 vietas pašvaldību pirmsskolas izglītības iestādēs. Atbilstoši Ministru kabineta 2021. gada 13. aprīļa noteikumiem Nr. 240 "Kārtība, kādā izvērtē pašvaldību investīciju projektus jaunu pirmsskolas izglītības iestāžu būvniecībai vai esošo pirmsskolas izglītības iestāžu paplašināšanai" pašvaldībām ir iespējas iesniegt investīciju projektu pieteikumus izvērtēšanai līdz 2021. gada 1. septembrim.

Pielikumā: Ministru kabineta 2021. gada 7. septembra sēdes protokola Nr. 60 35. § izraksts.

Cieņā

Ministru prezidents

(paraksts*)

A. K. Kariņš

* Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu